

MINDSZENTI LAP

Előfizetési ár:

Egész évre	4 korona
Fél évre	2 korona
Negyed évre	1 korona

Vegyes tartalmu hetilap. Megjelen minden vasárnap.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Kossuth Lajos-utca 9. sz., hová a lapot érintő megkeresések intézendők.

Hirdetéseket

és nyílt-téri közleményeket a kiadóhivatal jutányos ár mellett közöl.

Gabonatermésünk.

Aggódó reménységgel várta a magyar gazdaközönség a földmivelésügyi miniszter által kiadott hivatalos jelentés megjelenését, amely számot ad az ország idei várható termésének mennyiségéről és minőségéről. Ami természetes és magától értetődő dolog, ha figyelembe vesszük azt, hogy Magyarországon az összlakosságnak 75 százaléka tisztán a földtől nyeri boldogulását és a föld termése képezi egyedüli jövedelmi forrását.

A június és július havában az ország különböző vidékein uralkodott tulsok zivatar, jégeső és zápor nagyban csökkentette a termés-kilátást, a mely vidékenként, mint például Dunántul, a Bácskában és a Délvidéken kitünőnek ígérkezett és a felvidék népeit is azzal kecségtette. Az erdélyi részeken különösen a sokszor előfordult zivatar hozott sok szerencsétlenséget, amely a termékeny Marosvölgyét sújtotta legjobban és így ezt a lakosságot érte várakozásában némi csalódás.

A Dunántulon is a gyakran előforduló zivatar és jégeső vitt nagy pusztítást, különösen Somogyban, amely vármegyében a termés átlag jóval a tavalyi mögött maradt, mert míg a tavaly 10—13 méter termés volt vidékenként, és 6—6 mm. országos átlag, addig az idén a legjobb termés egyes helyeken 9—1 mm-át adott, az or-

szágos átlag csak 6—1 mm-ára rugott.

Ugyanez áll a Duna-Tisza közötti vidékekre is.

A mi vármegyénkben azonban nagyon kedvezett az időjárás kalászos veteményeinknek. Azt mondják idősebb gazdáink, hogy a mindszenti határban 30 év óta nem volt olyan jó termés, mint az idei.

Hazánk egyéb vidékein a különösen káros időjárási viszonyok dacára az aratás — bár az egész időszak alatt sok aggodalom között voltak a gazdák — elég jól sikerült; úgy az őszi, mint a tavasziak, főképp mennyiségileg közép jó eredménnyel fizettek, míg minőségileg nagyon jól sikerültek. Voltak ugyan panaszok ezuttal is, de azok mindinkább elhallgattak és a gazdák legtöbbször az év eredménye a korábbi várakozást elérte, sőt sok helyen, mint például a mi vármegyénkben is, jóval túlhaladta.

A károsodások, párnuzamban állítva azzal a sok aggodalommal és az eleinte mutatkozott nagynak látszó pusztulásokkal szemben, kisebbek, bár terményenként még mindig 2:1 százalékra tehetők, azonkívül hogy a tél folyamán kipusztult őszi vetések területe búzánál 67,000 kat. holdra, és rozsnál 39,430 kat. holdra becsültetett.

Magyarország gabonatermése a tavalyi termést 1 millió métermázsával mulja felül.

A magyar birodalom gabonatermése volt tehát összesen: 1906-ban 85,691 ezer 300 mm., 1905-ben 79.320,925 mm., 1904-ben 69.272,780 mm., 1903. évben 85.771,000 métermázsá.

A megelőző három esztendő folyamán csak egyetlen egyszer volt nagyobb a termés, még pedig az 1903-ik évben. De ha vesszük azt, hogy az idén a bevetett terület kisebb volt néhány száz kat. holddal a tavalyiál, de mintegy 452,650 kat. holddal az 1903-ik évinél, és mégis elértük az 1903-ik év termését, úgy csak örömmel lehet azt konstatálni, és meg lehetünk elégedve az idei termés eredményével.

A tengeri további fejlődése kedvezően halad. Különösen jó hatása volt a pénteki esőnek. Kitünő termésre van kilátás, amely a tavalyi év termését, ha még időközben esőt kap, mintegy 30 százalékkal fölülmulja.

Ugyanez áll a többi kapás növényekre, valamint a cukorrépa és mesterséges takarmányra is, amely az idén jóval nagyobb sikerrel kecségtet, mint az elmúlt esztendőben.

Ami pedig a jövő kilátásait illeti, örvendő konstatálhatjuk, hogy a termett gabonánk minősége olyan jó, hogy a várható eredmény szerint idei termelésünk értéke mintegy 90—95 millió koronával haladja túl a tavalyi év összegét, nem számítva bele a tengeri és többi kapásnövényeknél tapaszt-

TÁRCA.

A VÉGZET.

— A Mindszenti-Lap eredeti tárcája. —

Írta: FEHÉR JENŐ.

Négyen ültünk, fiatalemberek, Lénárd barátom társalgójában. Az imént elköltött pazar ebéd után kényelmesen mélyedtünk bele a ruganyos bőrszékekbe és feketekávékat szűr-csölgelve, isteni gondtalansággal eregettük a levegőbe a szivarfüstöt.

Közbe beszélgettünk is. Természetesen az asszonyokról. Mi egyébről is beszélhetné négy legényember, akik közül a legidősebb harminchárom, a legfiatalabb 28 éves. Aztán meg az asszonyhistóriák, amellet hogy izgatók, rendkívül változatosak is. Persze az ilyen elbeszéléseknél gyakran a fantáziánkat is segítségül hívjuk, mert csak úgy tudjuk a történeteket kellő érdekességgel felruházni.

A beszéd fonalát Pál vette föl, akit fiatalos, tejjéhes arcaért, naivul csodálkozó nagy szeméjért Bébének hívtunk.

— Asszonyokat csábítani, azt tudtok valamennyien — mondá tréfás szemrehányással — de melyiket mondhatja el magáról, hogy visszarántott egy asszonyt az örvél széléről az utolsó pillanatban, akkor, amikor bűnös szerelmében már lehunyta a szeméit, hogy a csábító mélységbe ugorják?

— Aki ilyet elmondhat magáról — szólt mosolyogva Sándor — bizonyára csak egy lehet közöttünk és ez te vagy, Bébé.

Bébé önértékesen pödörte meg vékony szőke bajuszát.

— Tudjátok — mondá — nem vindikálhatom az érdemet egészen magamnak. Két hatalmas segítő-társam is volt: a véletlen és a babóna.

— Halljuk hát — nógattuk valamennyien Bébét — a történet érdekesnek ígérkezik, és ha nem köt a díszkréción . . .

— Oh, a nevéket el kell hallgatnom. A becsületszavam köt. Különben, azt hiszem, a szereplőket úgy sem ismeritek s így a nevek teljesen irrelevánsok. Halljátok hát!

Nemrégiben néhány napi szabadságot kaptam — kezdé elbeszélését Bébé s mint-hogy tudomástok szerint szenvedélyes turista vagyok, egyenest a Tátrába mentem. Az első stációm Csorbató volt, ez a vadregényes, gyönyörű hely, ahonnet bő alkalma nyílik a hegymászonak szenvedélye kielégítésére. — Csorbatón csak egy éjszakát töltöttem s másnap már kora hajnalban utnak indultam Széplak felé. Az idő borus volt. Köröskörül a hegyek ormán sűrű felhők ültek és halk eső szitált; távol egy felkét se láttam. Mintegy másfél órai gyalogolás után azonban a felhők szétfoszlottak, a nap kisütött és én akadálytalanul merülhettem el a táj szépségeinek szemléletébe. Az országút melletti ösvényen ballagtam s a vidék minden poézise mellett is élvezettel gondoltam a széplaki

vendéglőre, amely hivatva lesz korgással jelentkező gyomromat is kielégíteni.

Egyszerre közeledő lovak csengőit hallottam. Hátra tekinttem. Hintó közeledett. Bérelt kocsit volt, köröskörül nyitott, csak a tetején volt valami rojtos szürke vászon, hogy a napsütés ellen védje az utast. Megállottam. A hintó egyre közeledett. Már tisztán láttam. Magános nő ült benne. Fiatal volt és szép. Termétét szürke porkópnnyeg takarta, de karcsúságát elrejteti nem bírta. Fekete hajából egy-két fürt a homlokára hullott. Futólag rám nézett, de csak egy pillanatra, mert a kocsit elrobogott mellettem. Hirtelen erősebb széllo suhant végig a tájon. A váratlan szélrohám egy kis tenér lapot sodort le a kocsirol, amely mintegy ötven lépésnyire volt már tőlem. Utána akartam kiáltani, mert a nő nem látszott észrevenni a veszteséget. De azután azt gondoltam, hátha szándékosan dobta ki a rája nézve talán értéktelenné vált papírlapot? Közben a csengők mindjobbban eltávolodtak, már-már alig hallottam őket, míg végre egy forduló nál a hintó is eltűnt szemem elől.

A fehér papírlap ott feküdt a homokon. Fölvettem. Képes levelezőlap volt. Föl is volt már bélyegezve s az ismeretlen hölgy, úgy látszik, a legközelebbi postaállomáson föl akarta adni.

— Előlvastad? — kérdé Sándor, aki a történetet feszült figyelemmel hallgatta.

— El — mondá Bébé.

— Kinek volt címzve? — kérdeztem én.

talható terméstartományt összegét. Ha pedig a külföldi országok terméshirei a valóságnak megfelelnek, úgy kilátásunk lévén egy állandó magas gabonaár, ez esetben a termelési érték gazdáinknak még mintegy 25 millió korona több jövedelmet helyez kilátásba.

Annyi sorscsapás után jóleső érzéssel és igaz örömmel tölt el bennünket az a tudat, hogy a magyar nép baján legalább ebben az esztendőben segítve van.

Jószágdíjazás.

A Csongrádvármegyei Gazdasági Egyesület e hó 19-én, vagyis a következő vasárnap délelőtt 10 órakor a mindszenti vásártéren szarvasmarhakiállítás rendez, s ugyanez alkalommal 510 korona jutalomdíjat oszt ki a leg sikerültebb jószágokat előállító tulajdonosok között.

A díjazásra csakis pirostarka jószágok vezethetők elő a következő sorrendben:

I. Tehenek, esztendő alul levő borjúkkal együttesen, a vármegye egész területéről.

II. Két éves (19 és 30 hónap között levő) üszök, a vármegye egész területéről.

III. Egy éves (10 és 18 hónap között levő) üszök, a vármegye egész területéről. Mindszenti lakosok az ilyen üszöket a IV. számú díjazásra is elővezethetik, s ha a tulajdonosok egyuttal tagjai a helybeli tejszövetkezetnek, még a VI. számú díjazásra is előállíthatják jószágukat.

IV. Mindszenti lakosoknak egy éves (10 és 18 hónap között levő) üszőborjúi. Ha a tulajdonosok a tejszövetkezetnek is tagjai, ugyanezen jószágot a VI. számú díjazásra is elővezethetik.

V. Mindszenti lakosoknak egy éven alul levő bikaborjúi.

VI. A mindszenti tejszövetkezet tagjainak tulajdonát képező egy éves (10 és 18 hónap közötti) üszök és a 10 hónapon alul levő szopós üszőborjúk.

Félreértések elkerülése végett köztudosásra hozzuk, hogy a díjazásra csakis olyan jószágok hajthatók föl, amelyeknek tulajdonjogát a birtokos marhalevéllal, az üszökre és borjúkra nézve pedig azt, hogy azok saját nevelései, tanuk előtt kiállított bizonyítvánnyal igazolja.

A bejelentések augusztus 19-én délelőtt 8 óráig Tary István járási főszolgabíróhoz intézendők; ezen határidőn túl érkező bejelentések figyelembe vétetni nem fognak.

Ujdonságok.

— Személyi hírek. Ögróf Pallavicini Sándorné szül. Széchenyi Irma grófnő, fiával, Sándor ögróffal tegnap délután községünkbe érkezett. Délután meglátogatta a kegyelmes asszony Kádár Szilveszter piébánost, akivel estefelé látogatást tettek a Károly-ovodában. Az ögrófné még néhány napot pusztazeri kastélyában fog tölteni.

— Rendkívüli közgyűlést tartott Mindszenti község képviselőtestülete tegnap délelőtt. Főbb tárgyai voltak: 1. Az önkéntes tűzoltó-egylet kérelmére egy tüzi fecskendő beszerzése iránt. Nagy vita folyt fölötté, mert

több tagja a képviselőtestületnek állást foglalt a beszerzés ellen. Azt vitatván t. i., hogy azért ad a község a tűzoltóknak évi 300 korona segélyt, hogy abból egyuttal beszeresse a netalán szükséges felszereléseket is. A beszerzés szükséges volta mellett felálló képviselők nem is bírták előbbieket meggyőzni álláspontjuk tarthatlansága felől, úgy hogy szavazásra kellett bizni a döntést, amely egyetlen szülőbbséggel adott igazat a fecskendő beszerzőknek. Csodálatos, hogy akadnak a tűzoltók önzetlen és áldozatkész törekvéseik mellett is, akik nincsenek eléggé áthatva azon tudat által, hogy akkor, amikor a tűzoltó-egylet törekvéseit támogatják, voltaképpen a község legjobban fölfogott érdekeit mozdítják elő, nem pedig egy idegen közkereseti vállalatét, mert hiszen az egylet vagyona egy pillanatig sem szűnik meg községi vagyon lenni, s a tűzoltó-egylet ha nem volna, ezen és hasonló beszerzéseket a községnek magának ugyis be kellene szerezni. Mert az egylet tulajdonképp a község képviselőtestülete helyett gondoskodik a lakosság tűzbiztonságáról. — Ez alkalommal vétetett lehangoló tudomásul azon körülmény is, hogy a biztosító társulatok mily kevéssé, vagy egyáltalán nem támogatják a tűzoltó-egyletet adományukkal. Miből kifolyólag egyik képviselő már most bejelenté, hogy mozgalmat szándékozik indítani egy községi biztosító intézmény létesítése céljából, mert meg van győződve, hogy ez úgy a községnek, mint a lakosságnak csak hasznára fogna működni. (Mi meg örömmel támogatjuk. Szerk.) Második tárgy volt a gyógyszerár melletti régi iskolaépületnek eladása tárgyában Hevesi Menyhérttel megkötött adásvételi szerződés, amely minden észrevétel nélkül jóváhagyott. 3. A községi állatorvos javadalmazásul megállapított évi 800 korona fizetést jóvá-

— Hiszen hallottad — szölt közbe Lénárd, — hogy a nevedet nem árulhatja el.

— Kár — mondá Sándor — ez sokat levon a történet érdekességéből, sőt — tette hozzá ironikusan — még a hitelességéből is.

— Sajnálom — szölt Bébé — még ez a megjegyzésed sem oldhat föl a becsületszavam alól.

— De hát kinek kötötted le annyira a becsületedet?

— Annak a hölgynek.

— Tehát megismerkedtél vele?

— Kérlek — mondá Lénárd — ne szakitssd félbe Bébét. Halljuk tovább.

— Tehát — folytatá Bébé — a levelezőlapot elolvastam. Hogy kinek volt címezve? Mondjuk, hogy X urnak, a hölgyet pedig nevezzük egyszerűen Y asszonynak. A levelezőlapon, amely, ha jól emlékszem, a poprádi tavat ábrázolta, ez állott:

— Kedves barátom! A férjem elutazott. Egyedül vagyok. Amit annyiszor hiába kért tőlem, megengedem: jöhet. Tehát au revoir!

Aláírás nem volt rajta. X ur bizonyára amugy is tudta volna, kinek a kezeirása ez a levél. Gondolkoztam, hogy mit tevő legyen vele? Széttépjem? Beledobjam a legközelebbi postán a levélszekrénybe? Vagy pedig kísértsem meg visszaadni annak, aki elvesztette? Rövid töprengés után az utóbbira határoztam el magam. De hogyan? Hiszen azt se tudtam, hová lett ez az asszony. Utjának hol volt a célja? És ki tudja, vajjon megismerem-e még? És ha igen, nem fogja-e tolokodásnak venni, ha átnyujtom neki ezt a levelezőlapot, amelyről bizton fölteheti, hogy elolvastam? Minderre gondoltam és mégis megmaradtam azon elhatározásom mellett, hogy a levelezőlapot, ha lehet, átadom jogos tulajdonosának. Nem azért, mintha azt reméltem volna, hogy a kellemetlen baleset talán jobb gondolatokra téríti Y asszonyt, mert hiszen mikor a levelezőlap hiányát észreveszi, nyomban másikat írhat X urnak. De tudja Isten, izgatott a dolog.

Széplakon már nyomát se találtam az asszonynak. Villásreggeliztem s folytattam utamat Tátrafüred felé. Délután érkeztem Füredre. Itt nyomra akadtam. Ráakadtam arra a hintóra, amely a szép asszonyt hozta. Tehát itt van. A kocsis éppen a lovakat itatta. Beszédbbe ereszkedtem vele.

— Nem maga volt ma Csorbatón? — kérdeztem.

Igenlőleg felelt.

— Hát odavaló?

— Dehogy, — mondá — egy nagyságát vittem reggel oda és mindjárt vissza is jöttünk. Csak a vidéket akarta látni.

— És hol lakik itt az az urhölgy? — kérdeztem merészen.

— Nem tudom. Itt leszállt és elment. De hogy merre, nem tudom.

Megköszöntem a felvilágosítást s egyenest a nagyszálló éttermébe mentem. Szétnéztem, de az asszonyt nem láttam.

Ebéd után sétára indultam. Nézelődtem erre, arra, a szép barna asszonyt sehol sem fedeztem fel. Este hat óra lett s kutatásaim még mindig eredménytelenek voltak. A sétányok már elénkúlni kezdtek, kisebb-nagyobb csoportok verődtek össze, vidáman csevegve. Tul, a hegyek mögött, lassan lebukott a nap.

Egyszerre a sétány végén, amint körüljártattam a szememet, egy karcsu nőalak tűnt föl. Egyedül volt.

— Ez ő! — villant át az agyamon.

Lassu léptekkel közeledtem a magános hölgy felé.

— Ó volt, most már bizton megismertem. Könnyű csipke ruha volt rajta.

A szívem hangosan dobogott. Ugy éreztem magam, mint akinek lámpaláza van. Két lépésnyire tőle, megemeltem a kalapomat.

Csodálkozva nézett rám.

— Bocsánat, asszonyom — szöltam — ön ma Csorbatóról jövet, kiejtett valamit a kocsijából. Boldognak érzem magam, hogy visszaadhatom.

Átnyujtottam a levelezőlapot.

a szép asszony mélyen elpirult.

— Jaj Istenem! — dadogta. Egyebet nem tudott szólni.

A szünetet fölhasználtam és bemutatkoztam. Csak akkor jött meg a szava.

— Köszönöm — mondá. Majd halkán ezt kérdezte:

— Elolvasta?

— El. Nem tagadom.

— Ugy-e, nagyon, nagyon rossz asszonynak tart?

— Isten ments! — tiltakoztam.

— Oh igen, tudom, ön rossznak tart. Pedig, ha tudná, mennyi ideig küzködtem magammal, amíg ezt a néhány sort megírtam és hogyan dobogott a szívem, amikor több más levelezőlappal együtt ezt is bedobni véltem a postaszekrénybe. Furdalt a lelkiismeretem és sokat adtam volna érte, ha meg nem történté tehettem volna a dolgot, de gyöngének éreztem magam ahoz, hogy a meghívást visszavonjam. Azonban most, hogy visszakaptam . . .

A mondat befejezéseül darabokra tépte a levelezőlapot.

Azután hálás szemekkel fordult hozzám:

— Először életemben tántorodtam meg. És önnek köszönhetem, hogy becsületes asszony maradok.

— Tehát nem hívja meg X urat? — kérdeztem megindultan.

— Esküszöm, hogy nem. Ez az Isten uja volt!

— Babonás?

— Hiszek a végzetben. És jó akarok lenni. Köszönöm.

— Csak a végzet eszköze voltam — mondtam — és hálás vagyok neki, hogy alkalmat adott, jó dolgot cselekednem.

— Igérje meg — szölt bucsuzáskor X asszony — hogy soha senkinek el nem árul.

— Becsületszavamra ígérem — mondám ünnepélyesen. Megmondta a nevét. Elváltunk, Y asszonyt azóta nem láttam.

hagyó törvényhatósági bizottsági határozat tudomásul vétetett s ehhez képest a járási főszolgabíróság fölkéretik a pályázat kiírására.

— Iparosokat érdeklő elvi jelentőségű határozatok. Az ételeknek és italoknak vendéglő- vagy kávéházszerűleg való kiszolgáltatásánál föltétlen követelmény, hogy az egyik üzletág a másik üzletág készítményeinek előállításával és kiszolgáltatásával csak mellékesen foglalkozzék; ebből azonban abszolút tilalom bizonyos ételek vagy italok tekintetében egyik üzletágra nézve sem állítható föl és így a vendéglőiparos nem lépi át iparüzési jogosultságának határait azzal, ha vendéglői üzletében kávéházi italokat készít s azt vendégeinek kiszolgáltatja és viszont a kávéháztulajdonos is szokásos és jogos üzletkörében marad, ha kávéházi üzletében vendégeinek vendéglői berendezés nélkül kívántra hideg vagy meleg ételt ad. — A kölcsönközvetítő ipar nem lévén engedélyhez kötve, annak miként való gyakorlása nem korlátozható. Következésképpen az ilyen iparosok az általuk közvetített kölcsönök után fizetendő közvetítési díjak jegyzékét a hatóságnak bemutatni nem kötelesek és az iparhatóságnak nincs joga azt elrendelni, hogy a díjjegyzékben megállapított közvetítési díj csakis tényleg kieszközölt kölcsön után szedessék.

— Kirándulás az ányási erdőbe. A mindszenti Polgári Kör a múlt vasárnap társas kirándulást rendezett az ányási erdőbe, melyen részt vett Novák József uradalmi intéző, Juhász Mihály vásárhelyi polgármester, Mindszent és a szomszédos községek intelligenciájának nagy része. Bár a kirándulók száma nem volt oly nagy mint a multkor kirándulásnál, mégis mindenki, aki ezen a kedves vigasságon részt vett, kitünően mulatott. Gondoskodott arról a kör ambiciózus vezetősége is. Jókedvben, ételben-italban nem volt hiány, Tisza Sándor bandája pedig elég jól ért a jókedv hangolásához. Dallal, barátságos kocintgatással, kellemes csevegéssel elég vigán eltöltöttük a napot s mindnyájan a legjobb hangulatban tértünk hazafelé a Tisza ezüstös fodru hátán, azon reményben, hogy hasonló élvezetben nemsokára ismét lesz részünk, talán valámi szüreti multság alakjában.

— Apácák jönnek az óvodába. Mint a villámcsapás, sújtotta le az óvónőket az őrgófné őkegyelmessége ajakáról tegnap délutáni látogatása alkalmából szerzett azon értesülés, hogy ő ragaszkodva az alapítólevélben kikötött jogához: apácákat fog az intézet vezetésére küldeni. Mi sem természetesebb, minthogy ezen kijelentést nem kell tragikusan fölfogni. Mert ismerve főuri patrónusunk családjának nemes gondolkodását, a véglegesen alkalmazott óvónőket nem fogja a világba meneszteni addig, a meddig jövőjükről valamiképp gondoskodva nem lesz. De azért nem lehetetlen, hogy egyik vagy másik óvónőnek jövője, jövőjére való számításai, akaratlanul jobban megrontva lesznek, mint amily kárpoztásban, avagy gondoskodásban részesülhetnek. Ám ha a változás előidézését az őrgófi család hajthatatlanul kívánja, bajos volna azt meggátolni akarni. Egy bizonyos és pedig szerintünk az, hogy nem ismerünk oly körülményt, amely kényszerítené a kifogyhatlan jósaú őrgófi családot a világi vezetés megváltoztatására és olyanokat sem, amelyek indokolnák eléggé a változást. S jóllehet az apácák bevonulását az intézet föllállításakor mindenki rokonszenvvel fogadta volna, mégis azt kell gyanítani, hogy a változás megtörténte esetén a fogadás nem lesz oly rokonszenves, mint kívánatos volna, még ha ez az érzélem nem nyilatkozik is meg. Talán meg is lesz az oka. Mert a mindennapi ember úgy fogja megismerni az

uj helyzetet, mint amely négy helybeli egyén existenciáját semmisíti meg akkor, amikor egyesek, község azon törekednek, hogy gyermekeinknek megélhetési módot biztosítsanak. S a változással a gyermekeink által élvezett kenyér idegenek kezére jut, a mieink pedig vándorbotot kell hogy kezükbe vegyenek. Mi hinni szeretnők, hogy bár a legjobb akarat, a legnemesebb szándék vezet is ez irányú törekvésében a kegyelmes őrgófnét, az alapítólevél holt betűihez nem fog ezuttal szigorúan ragaszkodni s ha meggondolja a rombolást, amit a változás egyéneknek, családoknak előidézhet, saját kezdeményezéséből lemond az apácák hozataláról.

— A régi iskolaépületek eladása. E hó 10-én ülésezett a közgyűlés által kiküldött azon bizottság, mely a régi iskolaépületek és újvilági öt üres telek eladásának keresztül vitelével van megbízva. Megállapította az árverési, illetve eladási föltételeket, az árverés határnapját stb. Ezek szerint a nyilvános árverés napja augusztus 25-dikére tűzött; lesz szóbeli árverés is, de adható be zárt ajánlat is, amely szóbeli árverés döntése után fog fölnyitani. A legkedvezőbbnek mondható idő van valóban kiválasztva a kérdéses épületek és porták értékesítésére, amiért remélünk lehet, hogy a befolyó eladási árak számításán fölül fogják gyarapítani az iskolaépítési alapot, amely — már régen elköltezt. Különösen nagy az érdeklődés az újvilágféle 5 porta iránt. Majd elvállik, kinek-kinek mennyiben vág be a számítása.

— Gözhajó-állomás Mindszenten. Volt már egy izben „steg“-je községünknek, de jó néhány év óta nélkülözte azt a gözhajótársulat jóvoltából. Könnyen be lehetne bizonyítani, hogy saját kárára vitte el a kikötőt, ám erre most ne terjeszkedjünk ki, inkább adjunk örömeinknek kifejezést, hogy annyi idő után ismét sikerült az u. n. „steg“-hez jutni. Azt se vitassuk, hogy kiknek érdeme a helyzet javulása. Az ilyen ügyben mindig szép az önzetlen fáradozás s jutalmul is kellemes a közönség hálás öröme, amely valóban általános a váratlan esemény, mondhatnók „vívmány“ fölött.

— Riadalom a baksi uj szőlőkben. Még ez évben várják a bérlok idáig való fáradságuknak első gyümölcsét s már is szárnyra kelt a hír, hogy az uradalom csak azt várta, hogy betelepítsék a földjét s szüret után vissza fogják venni házilagos kezelésbe a három év előtt bérbe vett területet. Szó sincs róla, hogy az ilyen hírek amily váratlanul keinek, éppen olyan gyorsan terjednek s rémitik meg az érdekelteket. Nem volt alkalmunk az „irányadó körökkel érintkezni, ahol ez ügyben bővebb felvilágosítást nyerhettünk volna. De mivel módunkban van ismerni azon uradalmi tisztviselők gondolkodás-módját, akiknek a mindszentiek közhíreket a gyönyörű s valóban messze földön pártját ritkító szőlőtelep létesülését, ezen érintkezés nélkül is bátran merjük állítani, hogy e szárnyra kapott nyugtalanító hír nem egyéb, mint az uborka-évad egyik vérfrissítő kósza és — goromba tréfája. Nem kell tehát azt figyelemre se méltatni. Mert ha főntartotta is magának az uradalom azon jogot, hogy tetszése szerint kitelepeitheti az olyan szőlőbérlet, aki szőlőjét elhanyagolja, mégis mielőtt ekként intézkednék, megvizsgálja alaposan mindenkinek az ügyét s szószátyárkodásokra senkit sem fog megkárosítani. Nem lehetetlen, hogy egynémely megkésett magyar ily uton könnyű módon sze-

retne gazda-elhagyta szőlőföldhöz jutni. Az sem valószínűtlen, hogy oly forrásból ered a hír, amelynek mestersége a Mindszent-algyői uradalom ellen uszítani a könnyen hívő népet. Bármiként álljon a dolog, okosan tesznek a szőlőbérlok, ha ilyen mende-mondának fel nem ülnek, hanem nyugodtan munkálgatják s hihetőleg még sok öszön is élvezetforrásává válандó szőlőcskéjüket.

— A telefondíjak leszállítása. A telefon olcsóbbá tételére vonatkozó törvényjavaslaton most dolgoznak a kereskedelmi minisztériumban. A törvényjavaslatot Kossuth Ferenc kereskedelmi miniszter már októberben a képviselőház elé szándékozik terjeszteni.

— A csendőrkerületek szaporítása. A belügyi kormány értesülésünk szerint elhatározta, hogy a csendőrkerületeket a közel jövőben kettővel szaporítani fogja. Magyarországon ugyanis most hét csendőrkerület van, ez azonban kevésnek bizonyult az utóbbi mozgalmas hónapok alatt, amikor egy-egy kerületi parancsnokságnál a leggyorsabb intézkedésre volt szükség. A belügyminisztériumban elhatározták, hogy felállítják a debreceni és a szombathelyi csendőrkerületet. Először a debrecenit, mert arra mindenek előtt nagy szükség van a hajdusági szocialista mozgalmak következtében.

— Anyós és após. Mikor jó az anyós?
— Mikor már porhanyós.

— Mi a hasonlóság az anyós meg a sonka között?
— Mindakettő hidegen jó.

— Mi a különbség az anyós és a sárkány között?
— Semmi.

— Mi a hasonlóság az após meg a disznó között?
— Mindkettőnek holtá után veszik hasznát.

— Hajdan és most. Mit gondolsz komám jó parthie ez a Bella?
— Ha a mai értelemben vesszük, úgy az.
— Ezt nem értem.
— Hajdan a leányok egyetlen hozomány a: erény volt, ma pedig az egyetlen erényök a: hozomány.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:

OLOSZKAI HORVÁTH ANTAL

Horváth A. könyv- és műnyomdája, 1906.

Árverési hirdetemény.

Mindszent község előljárása ezenel közhírré teszi, hogy a község tulajdonát képező régi iskolák közül a Szarvas, Gelsy-féle iskola és a jelenlegi kórházépület, valamint az új iskola és a vásártér között fekvő öt és es porta folyó évi augusztus hó 25-én délelőtti 9 órakor a község házában nyílt árverésen el fognak adni.

Értesítették a venni szándékozó közhírség, hogy a kérdéses épületekre és portákra írásbeli zárt ajánlat is adható be augusztus hó 25-ik napjának délelőtti 9 órájáig, amely szóbeli árverés után fog az eljáró bizottság által felbontatni s az árverés eredménye, a zárt ajánlatok tekintetbe vételével fog kimondatni.

Árverési feltételek a község házában a hivatalos órák alatt megtekinthetők. Mindszent, 1906. aug. 11.

Előljáráóság.

Fényképészet

Igentisztelt vevőim és megrendelőim kényelmére teljesen ujonnan berendezett és csakis elsőrangú optikai műszerekkel és segédeszközökkel modernül felszerelt

Fényképészeti műtermemet

megnyitottam és felvételek minden nap, bármily borús időben is eszközölhetők. Nagyítások és reprodukciók igen mérsékelt áron.

Szives pártfogást kér

HORVÁTH A.

fényképészeti műterme

Csongrád-Mindszent

Nyomda-épület.

Ma és minden vasárnap
délután 5 órakor

Goldner Ödön kerthelyiségében
Cigányzene!

Egy jó fiu

tanulóul fölvetetik

Tary Mihály borbélyüzletében.

Fényképező gépet

mielőtt venne, kérjen ajánlatot tőlem.

Elsőrangú fényképészeti lemezek és vegyszerek állandóan raktáron
Horváth Antal, Mindszent

Téglaverő és vályogvető munkások

azonnali belépésre és állandó munkára kerestetnek

Csótó Nagy István fakereskedőhöz.

Vadászfegyver

(Lankaszter)

teljesen jó karban, jutányosan eladó.
Cím a kiadóhivatalban.

CLAYTON & SHUTTLEWORTH
Budapest, Váci-körút 68.

Által a legjutányosabb árak mellett ajánlatnak:

Locomobil és gőzcséplőgépek,

szalmakazalozók, járgány-cséplőgépek, lóhere-cséplők, tisztító-rosták, konkolyozók, kaszáló- és aratógépek, szénagyűjtők, boronák, sorvetőgépek, Planet Jr. kapálók, szecskavágók, rőpavágók, kukorica-morzsolók, darálók, őrlőmalmok, egyetemes acél-ekék, 2- és 3-vasú ekék és minden egyéb gazdasági gépek.

Kerékpár-alkatrészeket

az egész világon létező bármiféle kerékpárokhoz,

külső és belső gumikat, lámpákat, osengőket, láncokat, fogaskerekeket, pedálokat, osészeket, kónuszokat stb. Ausztria-Magyarországban elért legnagyobb forgalmunk és így óriási veteleink folytán a gyáraknál rendkívül lenyomott, igen olcsó áraink következtében

30 százalék árleszállítással

szállítunk vidékre és bárhova. A világhírű angol Hércól-Premier- és The Champion-kerékpárokat minden árfőlemelés nélkül, szigorúan az eredeti gyári áron, havi 12 és 16 koronás részletre szállítjuk.

Elsőrendű Singer varrógépeket nagyban gyári áron 75 koronától feljebb havi 8-10 korona részletre adjuk. Használt gépeket előnyösen becserelítünk.

LÁNG JAKAB ÉS FIA

kerékpár- és varrógép-nagykereskedők
Ausztria-Magyarország legnagyobb, legrégebbi és legmegbízhatóbb kerékpárraktára

Budapest, VIII. ker., József-körút 41.

Fiókházak:

Baross-tér 4. és Budán II., Zsigmond-utca 9.

Nagy árjegyzék 1000 képpel ingyen és bérmentve.

Saját szakértői javítóműhelyek.

Fenti cég által szállított varrógép bármikor megtekinthető lapunk kiadóhivatalában.

38-80

Dohányzóknak

fontos!

hogy az alábbi szívarkahüvelyeket használják, melyek elsőrangú gyártmányok és az egészségre ártalmatlanok

**DIVA „TURUL“ JANINA
PRESIDENT HAVANA
RIS ABADIE CARTOUCHE
YILDIZ VERGÉ**

Kaphatók Mindszentben egyedül:

Horváth Antal

papir- és írószer-kereskedésében.

Fenti cigarettahüvelyek 2-ös, 3-as és 4-es számban is raktáron vannak, ugyszintén a hozzávaló szívarkatöltő gépek is, melyek darabonként 20 filléért beszerezhetők.

Papirárak, író- és rajzszer.

Könyvnyomdai és könyvkötészeti munkákat

elsőrangú kivitelben, jutányosan készít

HORVÁTH ANTAL CSONGRÁD-MINDSZENT